

KAREL HORKÝ:

Šelmo!

Lze to snadno spočítati hned:
Tři sta dní a šedesát a pět.
Pěkně se to sedí kolem stolu.
Sylvestr je patron veselý,
kdybyste se žalem věšeli,
přechotně odřízne vás dolů.

Sylvestr je patron rozmilý,
umí tančit v pestré košili,
všecky žny smete jednou ranou.
Já však, brachu, podivná to věc,
držím tě dnes pevně za límec,
na pár slůvek pojďme hezky stranou.

Nechytněš mne, bochu, do sítí.
Znamenitě umíš síditi,
vím, kam šlhá panenka v tvém oku.
Směješ-li se, je v tom jistě lež,
pohládíš-li, myslíš na faleš,
šlhdíš mne už skoro třicet roků.

Také, pravda, věřil jsem ti kdys,
dělával jsem s tebou kompromis,
o půl noci plácl jsem si dlaně.
Smlouvat žiti věc je libozná...
Dodržel jsi smlouvu do března,
za pár týdnů naplival jsi na ni.

Hledáš úkok, chodíš záseřim,
nie ti, brachu, nie ti nevěřim,
marš dlaně tvé o sklenici fuká.
Jako had tvá náruč objímá,
vřím-li ti, byt jen očima,
ať tu chvíli upadne mi ruka.

Čím víc házíš svými perlemi,
tím víc bláta leží na zemi,
čert vem, brachu, úroda tvé sklízne!
Když slověk nemáš dosti sil,
kdyby sobě dosti nevěřil,
skoupal by se v bahně tvoji přízně.

Kamarádo, půlnoč bude již.
Mnoho lidí dneska napálíš,
tvoje víno úleak má rychlý.
Nevezmu však pohár do ruky,
znám tvůj mastix, znám tvé paruky,
nechej házet černobílou krychli.

Tři sta dní a šedesát a pět.
Chee-li, šelmo, sčítovat je hned,
pojď jen hezky někam tíse stranou.
Znám tvou faleš, ty znáš srdce mé,
o ty položky se porveme.
Jak je líbo. Dávám na vybranou.

OTAKAR CHARVAT:

Hřích Altanovy ženy.

Stínová krosba.

I.

Teskným podvečerem podzimního dne matně probleskvalo krvavé umírání slunce a nad rozházenými drňáků sráželo se šedivé přišepí.

Nad Altanovým drňákem jako by mraky kameněly.

Na dvoře stál dav lidí. Shrbené postavy jejich mihaly se jako stíny. Všichni měli nesmírně ustrašený výraz v očích a tváře jejich ztaženy byly do bolestného výrazu.

Když Altanova žena Mary zaslechla hluk a hlomoz na podvoří, vyhlédla oknem a zraky její spočinuly na nosítkách, na nichž leželo cosi přikrytého špinavou plachtou.

Proniknuta předtuchou neštěstí, zapotácela se a hlasitě vykřikla. A hliněný hrnek s usechnou reedou, do něhož vrazila, sletěl dolů a rozbil se na kusy. V téže chvíli bylo na dvoře zlehka zaklepano.

Vesel Frank, bratr Altanův, mladý, svižný chlapík, urostlý jako jedle. Tváře měl bledé jako smrt a z očí záralo mu zděšení. Byl nesmírně rozochvěn a když Mary za ruku bral, třásl se jako osyka.

"Nolekej se, Mary," zahovořil takovým teaným a dutým hlasem, že na okamžik Mary ustoupila, překvapena jeho ustrašeným zjevem.

"Nolekej se, něco ti musím říci. Anton umírá..."
Bolestný výkřik zapotácel se nízkou světlíčkou a polootev-

ným oknem dostal se ven, kde vládlo už šero, ovamuté slabým úsvitem hasnoucího západu.

Vyšla za ním smutně, všecka zničena a zlomena hrůzou a leknotím.

V síňce na hromadě lesního klestí ztěžka oddychuje ležel Anton, smrtelně bledých tváří, s čelem rozraženým, na němž lpěla černá stopa krve. Kolem něho stály smutné postavy jeho spoludruhů, uděšených a chvějících se, s hlavami odkrytými.

Mary chvíli stála zaražena, nechápaje co se děje. Pak propukla v srdečlonný pláč.

"Antone, pro Boha, co se s tebou děje?" Rukama zalomila nad hlavou, oči upřela k obloze a zahřekovala.

"Co já si bez tebe počnu," vykřikla a vrhla se k němu.

Všichni kolem stojící slyšeli. Jen jakýs malý mužík, žlutých tváří a jaksi dravého vzhledu, výsměšně se ušklíbl a zadíval se na třesoucího se Franka.

Frank stál podle Mary. Viděl onu zpitvořenou tvář mužíkovu, viděl onen výsměšný pohled. Zachvěl se a dívaje se na šklebičho se mužíka, sevřel ruce jakoby k prosbě. Byl celý zsinálý a na čele vyrazil mu horečný pot.

Příšerný chrapot, vydral se z hrudi umírajícího. Bylo v tom cosi uděšeného a téměř všichni klestí na kolena. Ztrnulýma očima hleděli na zápasícího se smrti a skrze křečovitě sevřené rty cedili slova modlitby. Tiché hlasy, tu a tam promísené upěnlivými vzlyky žen, slévaly se v smutnou zmrzotku a plnily duši čímsi nesmírně kormutlivým. Všichni cítili, jak bolest křutá a tvrdá svírá jim nitro a kalí oči.

"Pane, smiluj se nad duší ubohou... vysvoboď ji z temnot hříchů... dopřej jí klidu věčného... tam, kam nemůže vniknouti oko živoucího," monotonním hlasem předříkává jakýsi stařík, vetchý, bílé brady a třesoucí se žalem.

A Mary neví co se kolem děje. V duši cosi nesmírně hořkého se rozlévá a taková pustá tma piní jí duši.

Raněný zaskuhral. Byl to poslední povzdech umírajícího, jímž snažil se něco říci, ale nedostávalo se mu již sil. Zakalené oči hledající ženu zatékaly kolem, ale brzy se opět přivřely. Po chvíli ruce mu bezvládně klesly, chrapot i vzdech umlkly. Dodýchal.

A lid dále se modlil za duši dobrou a bohabojnou, a vzlykavé zvuky potácely se nozí.

A ta, jejíž muž dotrpěl, necítila, ani neviděla ničeho. Jakási hrozná předtucha naplnila jí duši. Cítila, že v nitru jejím rodí se podivná myšlenka, již bála se domyslet.

A jen tak úkradmo zabloudily její oči na Franka, nedaleko stojícího, podivně pobledlého a třesoucího se. Viděla jeho vytřeštěné oči, ve tmě divoce se blýskající a zdálo se jí, že ty pohledy jeho bodají jí do duše. Stála všecka ztrnulá a do sebe pohroužená, nechápaje své veliké bolesti. Bylo jí úzko a nohy se pod ní chvěly.

Na dvoře bylo už ticho a prázdno. Všichni odešli. Na západě bylo již tmavo. Poslední stopy červánků pohltilo večerní záseří a podivné roztesknění padalo do kraje.

"Mary, neplač! Zde už pláč nepomůže," zasařpal Frank.

Mary slyší ta slova, ale ani si jich neuvědomuje. Dívá se kamsi do daleka a přemýšlí.

"Poď, Mary, už všechno je marno..."

Frank se již nechvěje. Stojí podle ní a nechvěje se už. A i Mary po chvíli si oči zástěrou utírá a uklidňuje se.

Okamžik váhá. A pak jde za Frankem tupě do drňáku.

II.

Delší chvíli sedí už Frank a Mary podle sebe, delší dobu tak sedí, oba pohroužení ve své myšlenky.

Frank chvílemi dívá se na Mary, chvílemi opět zrak jeho zabloudí k oknům. Vzpomíná na událost, jež před nedávnem se sběhla a při té vzpomínce oči podivně se mu jiskří. Zdá se mu, že vidí sedět podle sebe Mary, tu hezkou, veselou, s červenými tvářemi a s laškovnými očima. Bylo to za nedělního odpolečnice, kdy Anton kamsi odešel. Seděli spolu na trávníku za drňákem, užívajíc odpočinku po týdenní klopotné práci a námaze. A Frank ještě nyní cítí dotek její prstů na své tváři a slyší její zvonivý smích.

"Jaké máš hezké oči, Franku. Tuze se mně líbí... Oh, jak jste si s bratrem nepodobní. On má oči šedivé, mdlé, bez výrazu. A tvář má takovou divokou a ty tak příjemnou..."

Smál se tehdy. Těšila jej ta pochvala mladé ženy, hezké ženy jeho bratra, jež seděla podle něho a tak svůdně se k němu měla.

Frank vzpomíná... Na všechno vzpomíná, co se kdy mezi ním a bratrovou ženou odehrálo a usmívá se. Je mu u srdce jaksi volněji při těch vzpomínkách. Rád probírá se v nich, nechávaje růsti jednu za druhou.

Vzpomíná, jak potom nastal pro něho takový pěkný a zajímavý život. Scházeli se za zády bratrovými, procházeli se po lesích a líbali se jako milenci...

Světelní rozlehl se vzlykot. "Mary," šeptá Frank, "neplač už! Anton je mrtev a už jej nevzbudíš..."

Chtěl ještě cosi říci, ale další slova nechtěla mu jíti jaksi přes rty. Ovimi paži kolem Mary a díval se na ni. Mary mlčí...

"Mary, proč ani slova neřekneš?" ptá se, ale hlas zní mu jaksi falešně.

"Nech mne," odřekla Mary. "Viš co mě stihlo. V takových chvílích je nejlépe mít klid a samotu..."

Mluvilva zádumčivě a prosebným očíma zadívala se na Franka. Na chvíli zavládlo ve světlíci ticho. Takové podivné a trapné ticho, jež dusilo oba. Frank nemohl snést toho utišení a znovu se rozhovořil.

On že nemyslí nic zlého. Že jen tak na mysl mu připadlo, že by bylo lépe, kdyby na všechno zapomněla. Anton je mrtev, na tom nedá se již pranic měnit. A ona — Mary — je nyní volna jako pták...

"A proč mně to povídáš?" zakřikla jej takovým podivným hlasem. "Není to od tebe hezké, zvláště ne dnes..."

A zase na chvíli zavládlo ticho.

Frank nemohl snést toho ticha, dusilo jej i svíralo a proto po chvíli se rozhovořil:

"Nebud' už tak smutnou, Mary. Divíš se ti, proč jsi dnes ke mně taková divná a chladná... nikdy před tím jsi taková nebyvala... A přece dobře víš, jak tě mám rád..."

Ale Mary neopovídala. Jen před sebe upřeně se dívala a přemýšlela. Pokračování.

Spolehlivé pojištění na život za skutečnou cenu
Woodmen of the World
(Dřevářů Světa)
ČESKÉ TÁBORY V OMAZE
A SOUTH OMAZE

Willow Springs Pivovar

dáva

ZELENE "TRADING STAMPS"

Za \$3.00 zelených Trading Stamps s každou bednou
STARS & STRIPES
(3 tucty pintových lahví)
—cena—
\$1.25

Za \$5.00 zelených Trading Stamps s každou bednou
STARS & STRIPES
(3 tucty kvartových lahví)
—cena—
\$2.25

Pamatujte! Kromě toho, že dostanete nejlepší lahvové pivo, dostanete též dvojnásobnou hodnotu v zelených "Trading Stamps."
1407 Harney Street.
Objednejte si poštou neb telefonem Douglas 1806 nebo 1685.

ZDARMA! ZDARMA!
\$10 stolní nádobí s vaším monogramem ve zlaté darují
SCHNEIDER & KLEIN
obchodníci rodinnými likéry,
1233 So. 13th St., OMAHA, NEB.

Stolní nádobí o 42 kusech s iniciálkami
bude dáno zdarma s \$35.00 nákupí kofalek, vín a likérů (vyjímaje pivo a líh). Zde je způsob, jakým je lze obdržeti. Když koupíte za 25c. kofalky, vína a likéry od nás najednou a za více, dáme vám ticketu na tolik, kolik vaše nákoupe obnáší a až budete mít lístku v obnosu \$35.00 a tyto nám zašlete, pošleme vám toto stolní nádobí o 42 kusech s iniciálkami zdarma.

Dříve jen milionáři mohli si opatřit stolní nádobí s iniciálkami neb monogramy, avšak učinivše smlouvu s Ohio China Factory na jednatelství, jest nám umožněno poskytnouti je každé hospodyňce z tohoto města a okolí. Vaši oddaní **Schneider & Kleis.**

Některé z našich předních druhů:

Lumír Rye, 1 gallon.....	\$ 3.50
Lumír Rye, 3 gallon.....	9.50
Lumír Rye, 5 gallon.....	15.50

Gallon vína zdarma s každou 5gallon. objednávkou.

S. JUNG & CO., velkoobchod libovínami
v MII WAUKEE, WIS.
jsou jediní majitelé
Dr. A. Svobody Hořkého Vína.
Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékaře, odporučeno ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřnosti. Toto výtečné léčivé víno, užíváno li v pravých dávkách, může býti užíváno co lék při slabosti žaludku, nechuti k jídlu, nezdrávnosti a všech podobných nemocích.
Prodáváno jest v plyných kvartových lahvích. Žádejte o toto víno, jež jest k dostání ve všech českých hostincích. 47

J. H. SHARY,
2957 FARNAM ST., OMAHA, NEB. Telefon 4927.

50,000 KNIŽEK ZDARMA PO POŠTĚ

TAJNÉ NEMOCE MUŽŮ.

Tato kniha obsahuje mnoho vyobrazení, a jest pravým z drojeu vědy pro staré i mladé, kteří trpí slabostí, strachem, kapavkou, neduhy žaludeční ledvin a měchýřové. Kniha ta Vám objasní jak se můžete vyléčiti doma a jistě. Pište nám český.

Porada zdarma. Uřední hodiny od 9ti do 5ti Vnedělí od 10ti do 2hé odpoledne.
DR. JOS. LISTER & CO.,
40 Jarnborn St., BA 7 CHICAGO, ILL., U. S. A.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava
z Baltimore do Brémen
přimo po nových dvoukřídlových poštovních parnicích od 7,500 do 10,000 tun snosnosti:
Casac, Breslau, Rhe in, Koeln, Hanover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz, Necka, Main.
II. ajuta z Baltimore do Bremen od \$45.00 uahoru.
Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutní, jež označena jest jako II. kajuta.
Výše jmenované parníky jsou výhradně nové, výtečně shodované a salony zařízené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.
Další zprávy podávají i generální jednatelé:
A. SCHUMACHER & CO., No. 7 S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn Str., Chicago, Ill.
aneb jejich zá tupej v zemí.